

ského vůbec a každý ze zaměstnavatelů svým opomenutím způsobil zaměstnanci celou škodu. Z dotčeného již výpočtu příspěvkových měsíců jest patrné, že Josef H. dosáhl by 60 příspěvkových měsíců, jen kdyby také u Josefa M. byl v zaměstnání, podléhajícím pensijní pojistné povinnosti, o kteréžto otázce bude rozhodnuto v jiném sporu již zahájeném. Spor tento není dosud zralý k rozhodnutí.

Čís. 14931.

Změna v osobě soudce laika za odvolacího řízení nezakládá zmatečnost.

Jde o vadu řízení, spokojil-li se odvolací soud přečtením výpovědí svědků slyšených přímo procesním soudem a opakoval-li důkaz, provedený rovněž přímo procesním soudem, ale za přítomnosti jiného soudce laika, než který byl přítomen při vydání rozsudku, v němž se odvolací soud odchýlil od skutkových zjištění prvního soudu.

(Rozh. ze dne 6. února 1936, Rv I 2629/35.)

První soud ponechal směnečný platební příkaz v účinnosti, odvolací soud jej zrušil. Učinil tak odchýliv se od skutkových zjištění prvního soudu na základě přečtení výpovědí svědků přímo procesním soudem vyslechnutých a odchýlného hodnocení důkazu slyšením stran, jež slyšel stejně jako soud první přímo, tu však za spoluúčasti jiného soudce laika, než který se zúčastnil posledního líčení, po jehož skončení byl vynesena rozsudek.

Nejvyšší soud uložil odvolacímu soudu nové jednání a rozhodnutí.

Důvody:

Tím, že při konečném odvolacím líčení spolupůsobil jiný soudce laik, než který byl při předchozích odvolacích líčeních, nebyl založen zmatek uvedený pod čís. 1, 2, 3 § 477 c. ř. s. Jest však opodstatněna výtká vadnosti odvolacího řízení (čís. 2 § 503 c. ř. s.). Zjištění odvolacího soudu, jež jsou odchýlná od zjištění soudu první stolice, nestalo se po formální stránce způsobem bezvadným. Pokud jde o hodnocení důkazů svědeckých, kteréžto důkazy byly v první stolici provedeny vesměs soudem procesním, nebyly tyto důkazy opakovány před odvolacím soudem vůbec, ani průvodní usnesení o jejich připuštění nebylo vydáno. Pouhé přečtení svědeckých výpovědí v tomto případě nemohlo postačiti vzhledem k tomu, že šlo o ocenění hodnověrnosti svědků v souvislosti s výpověďmi stran rozepře a vzhledem k zjištěním, jež se odchylují od zjištění prvního soudu, který svědky sám slyšel a mohl proto na základě bezprostředního dojmu usuzovati na jejich hodnověrnost. Odvolací soud neměl proto rovnocenný podklad při hodnocení těchto důkazů, jaký měl první soud (rozhodnutí čís. 4679, 7337, 11357, 12176 Sb. n. s.). Obdobně

totéž platí i v příčině důkazu výslechem stran. Tento důkaz sice opakoval odvolací soud sám, ale provedení jeho se stalo za přítomnosti jiného soudce laika, než který byl přítomen při vydání odvolacího rozsudku, takže ani v tomto směru hodnocení tohoto důkazu se nestalo soudem na podkladě bezprostředního dojmu, získaného u všech členů senátu výslechem stran.

Čís. 14932.

K § 34 (1) zák. čís. 154/34 Sb. z. a n.

Důvodem propouštěcím podle § 34 čís. 1 jsou jen jednání zaviněná a vyžaduje se subjektivní vědomí zaměstnancovo, že činí něco nesprávného. Jest dále třeba jednání, které objektivně jest způsobilé zbaviti zaměstnance důvěry zaměstnavatelovy.

(Rozh. ze dne 6. února 1936, Rv I 2/36.)

Srovn. Sb. n. s. čís. 15075.

Žalobkyně domáhá se na žalované náhrady služného za dobu výpovědní a poměrný díl dovolené, tvrdíc, že služební poměr s ní byl bezdůvodně rozvázán s okamžitou platností. Proti žalobě namítla žalovaná, že žalobkyni propustila proto, že pozbyla k ní důvěry, ježto u bývalého úředníka žalované firmy K-e byl nalezen opis anonymního dopisu došlého žalované, a o němž K. prohlásil, že mu jej opatřila žalobkyně. Podle přednesu žalované byl došlý dopis žalobkyní na její příkaz opsán dvakrát, jednou pro archiv firmy a jednou pro určitého úředníka firmy. **P r v ý s o u d** shledav v jednání žalobkyně propouštěcí důvod § 34 (1) zák. čís. 154/34 Sb. z. a n., přiznal jí nedoplatek na služném do dne jejího propuštění. **O d v o l a c í s o u d** uznal podle žaloby, vzav za prokázáno, že obsah dopisu je nesrozumitelný a že jediné zavinění žalobkynino spočívá v tom, že dovolila, by jeden ze zaměstnanců firmy si vzal opis tohoto dopisu. V tomto jednání neshledal odvolací soud důvod, který by zbavoval žalobkyni důvěry žalované.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Důvodem propouštěcím podle § 34 č. 1 zák. č. 154/34 Sb. z. a n. jsou jen jednání zaviněná (arg. »dopustili se«) a vyžaduje se subjektivní vědomí zaměstnancovo, že činí něco nesprávného. Jest dále třeba jednání, které objektivně jest způsobilé zbaviti zaměstnance důvěry zaměstnavatelovy. Bylo zjištěno, že žalobkyně obdržela příkaz, aby dopis dvakrát opsala na stroji, aby jeden opis založila do spisů a druhý zaslala jistému členu družstva, že však žalobkyně zhotovila tři průklepy a tomu nebránila, by knihvedoucí K. — tehdy ještě v podniku družstva zaměstnaný — třetí průklep vzal k sobě a jej nevrátil. Dovolací soud schvaluje závěr odvolacího soudu, že dopis, o němž jde, je podle obsahu a stylisace bezvýznamný a sotva srozumitelný, že jej nelze pokládati za část obchodní korespondence nebo za doklad, o němž mělo v zájmu pod-